

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angelček“

Štev. II.

V Ljubljani, dné 1. novembra 1905.

Leto XXXV.

Rožice.

Naša drobna Anica
V vrtu rož je nasadila,
Pa je prišla slanica,
Cvetje vse je pomorila.

In jokala dan na dan
Revica je sredi vrta;
Njena radost in njen smeh
S cvetkami sta bila strta.

Pa so prišli dedek k nji
In tako ji govorili:
„Oj, ne toži, Anica,
Če so cveti usehnili!“

Prišla nova bo pomlad,
Ž njo veselje, prerojenje,
Lepših dala bo cvetic,
Spet vzbudila vrt v življenje.

Ti pa še en vrt imaš,
Ki naravnemu ni sličen,
Cvétov v njem nebroj dehti,
Vsak še Bogu zdi se mičen.

V srcu ta je lepi vrt,
Čednosti so v njem cvetice;
Pazi, Anica, da tem
Bo vsekdar žarelo lice!

Stepin.

4.259 / 4